

EDITORIAL DE CRIZĂ

1. E vremea proiectelor. Mă gândesc să îmi fac și eu un proiect de la 1 Oct 2010: proiectul de a fi privit în ochi de studenți.

xxx

2. Am întâlnit un profesor care nu a găsit un moment de bucurie din munca sa de un an: lume puțină la cursuri, priviri absente sau rătăcite, pregătire mediocră*. Eu am fost mai norocos. Două întâmplări mărunte au schimbat monotonia cotidiană.

G, student în anul V, îmi relatează că a cumpărat cărți medicale de la anticariatul din fața teatrului. Pe una dintre ele a deslușit semnătura mea; se mai cumpără și se mai citește carte!

Într-o zi de miercuri, la ora 14:00, la „Libris” se lansează „Supleantul”. Petru Popescu, romancierul tinereții noastre, întors din America, cu aceeași vervă intelectuală. Închei cursul cu 10 minute mai devreme și motivez studenților plecarea mea precipitată la întâlnirea cu autorul. În trecut lansez o invitație formală studenților să mă urmeze dacă sunt interesați. În zece minute, pe ușa îngustă a librăriei, douăzeci de studenți mediciști din anul III se alătură publicului de vârsta mea. Nu credeam! Se pare că trebuie să motivăm mai mult valențele culturale latente ale tinerilor.

xxx

3. Colegul meu L., asistent universitar într-una din clinicile noastre, se consideră într-un permanent malpraxis de la intrarea în clinică și până la încheierea programului*.

Sosește devreme la clinică, pe la 7:20. Scările alunecoase, acoperite cu zăpadă și gheață, pun în pericol oasele fragile ale pacienților. (malpraxis potențial - pune în pericol integritatea pacienților). Bodyguardul îl salută cu respect dar nu mătură zăpada – doar e angajatul firmei de pază, nu al spitalului.

Vizita în saloane decurge normal. Sunt examinate întâi internările din garda precedentă; un examen clinic atent și un plan de investigații simple pentru cazul X: ecografie abdominală și cercetarea markerilor virali ai hepatitei B.

Colaboratorii îi reamintesc colegului L. că ecograful este nefuncțional din 2008, iar bolnavul va fi programat la altă secție, joi la doi (potențial malpraxis 2: întârzierea stabilirii diagnosticului).

Cu markerii virali lucrurile sunt mai simple: un telefon la laborator ne precizează că reactivii necesari vor fi aduși miercurea viitoare (potențial malpraxis 3).

În fine, planul terapeutic este bine pus la punct împreună cu medicul rezident și condica ajunge la farmacie, unde farmacist nu mai există din 2006 (potențial malpraxis 4). S.a.m.d.

Și eu credeam că e un cârcotaș colegul meu...

xxx

4. Andrei Pleșu în „Dilema veche” e în dialog cu norma didactică măsurată de politicieni: „Un profesor lucrează 16 ore pe săptămână (n.a. în învățământul universitar mai puțin), eu -16 ore pe zi. Ergo: sunt mai prost plătit decât un profesor. E o dublă probă de ignoranță și meschinărie. E aproape stingheritor să te afli în situația de a explica că orele de predare ale unui profesor au, ca fundal, lungi zile și ani de pregătire, că nu toate meseriile pot fi reduse, cum spunea academicianul Grigore Moisil, la numărul de «ore – __ r»* petrecute la birou. E nevoie și de «ore – cap»* greu cuantificabile”.

xxx

Cu respect,

Dan Laurențiu Nedelcu

*Dacă apar manifestări neplăcute adresați-vă medicului sau farmacistului.